

2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р. Ратифікована Законом України № 475/97-ВР від 17.07.1997 р. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
3. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголош. Резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10.12.1948 р. База даних “Законодавство України”. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
4. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права від 16.12.1966 р. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043.

Мудревська Олександра Андріївна
Науковий керівник – доктор філос. наук, доц. Пилипенко С.Г.
Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В РЕАЛІЯХ ВІЙНИ

Захист прав людини в умовах війни – це важлива, та складна задача. Ключовим моментів у війні є її жорстокість, що являє собою використання зброї масового ураження. Ідеться про антропологічну кризу сучасності, яка пов’язана з розв’язанням війни рф проти України.

Війна в Україні набуває все більш руйнівного характеру. Страждає мирне населення, бо застосування зброї використовується варварським методом, з порушенням усіх прав людини. В умовах війни дуже гостро постає головне право людини – право на життя. «Серед масових порушень прав людини, найнезахищенішим виявилось ПРАВО НА ЖИТТЯ» [1].

Таким чином, захист основних прав і свобод стає важливою проблемою. Зокрема, відбувається евакуація населення, порушення права на життя та основні соціально-економічні права. Крім того, війна призводить до переміщення населення, що порушує право на свободу переміщень. Війна також ставить під загрозу право на освіту, оскільки багато шкіл і установ освіти можуть бути пошкоджені або закриті. Важливо зазначити, що війна часто супроводжується погіршенням гуманітарної ситуації, що загрожує праву на здоров’я та нормальні умови життя.

Війна призводить до серйозних викликів для освітньої системи та доступу до навчання для дітей та молоді. У результаті воєнної агресії було пошкоджено або зруйновано багато шкіл. Діти, зіткнулися із труднощами у збереженні стабільності в навчальному процесі. Перерви у навчанні, психологічний стрес та втрата звичного оточення впливають на якість освіти та загрожують праву на розвиток кожного індивіда. У цих умовах важливо стає роль міжнародних гуманітарних організацій та урядових ініціатив у забезпеченні доступу до освіти. Гуманітарна допомога повинна включати відновлення освітньої інфраструктури, надання психосоціальної підтримки для учнів та вчителів, а також розробку адаптованих освітніх програм для зміщених осіб. Право на освіту в умовах війни повинно залишатися пріоритетом, і міжнародне

співтовариство має спільно працювати над забезпеченням та відновленням цього важливого аспекту людського розвитку. «Місія освіти сьогодні потребує суспільно-політичного, морально-етичного посилення із залученням сучасних медійних технологій» [2, с. 118].

Загалом, лише спільні зусилля здатні об'єднати міжнародну спільноту, уряди та громадянське суспільство, зможуть надати ефективний захист прав людини в реаліях війни та сприяти побудові стійкого миру на основі справедливості та гідності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Право на життя в умовах війни. URL: <https://law.chnu.edu.ua/pravo-na-zhyttia-v-umovakh-viiny/>
2. Радіонова Н. В., Швидун Л. Т. Освітня мобільність в екстримальних життєвих ситуаціях. Вісник Львівського університету. Серія філософські науки: збірник наукових праць. Гельветика, 2022. Вип. 44. С. 116–121.

Нехаєва Лілія Євгенівна
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет

ГОЛДА МЕЙР: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ

Народилася Голда Меїр 21 квітня 1898 року у місті Київ у єврейській родині. Увесь час дитинства Голди Київ піддавався постійним антисемітським настроям, і ранні роки дівчинки були пов'язані з гоніннями та погромами, що обрушувалися на євреїв чорносотенцями з мовчазної згоди влади. Обстановка стала настільки серйозною, що батько сімейства, втомившись жити в постійному страху за себе і свою сім'ю, вирішив поїхати з Київської губернії до міста Пінськ у Білорусії, де на той момент жили дідусь та бабуся Голди.

1906 року батько Мойше-Іцхоку перевозить до Штатів усю свою родину. Він працював тоді на двох роботах, а дружина відкрила магазинчик, але грошей все одно було замало. Дівчатка починають відвідувати американську школу, і Голда організовує там Американське товариство юних сестер. За допомогою цього гуртка дівчинка прагнула зібрати кошти для дітей із бідних сімей, які мали недостатньо грошей навіть для підручників. Своєю благою мету Голда озвучила на заході, де вимовила таку гарячу промову, що її слова вразили всіх, хто зібрався.

Коли Голді Меїр виповнилося 14, вона вирушила до Денвера, щоб продовжувати навчання. Після приїзду до Денвера дівчинка почала знайомитися з місцевими порядками та людьми. У місті існувала єдина на той момент у всій країні лікарня для євреїв-емігрантів. Голда познайомилася із сіоністами, які проходили там лікування. Це знайомство в майбутньому сильно вплине на її життя.